

Filmpers lauwert Vlaamse film in Mannheim

Een coproductie tussen Cuba, Frankrijk en Panama, MELAZA van Carlos Lechuga, heeft op de 62ste editie van het Filmfestival van Mannheim-Heidelberg de Grote Prijs ontvangen, officieel "De prijs voor de nieuwkomer van het jaar" geheten. MELAZA, een wat cynische kijk op de levenskwaliteit in het Cuba van vandaag, werd door de internationale jury onder leiding van de Hongaarse cineast Istvan Szabo gelauwerd "voor de moed om een echt belangrijke boodschap te vertellen, als een glas water zo helder en eenvoudig, en om de relatie tussen de personages te tonen in emotionele en tegelijk afstandelijke beelden dankzij een betekenisvolle beeldtaal, zonder didactisch te worden".

De Speciale Prijs van Mannheim-Heidelberg (de vroegere R.W.Fassbinderprijs) én de Publieksprijs ging naar het uitstekende MANDARIINID, een warm pleidooi voor verdraagzaamheid van Zaza Urushadze, waarover we al hebben bericht. Dat was eveneens het geval voor het voortreffelijke BENDING THE RULES van de Iraanse filmer Behnam Behzadi, met wie Filmmagie eerder al een kort gesprek had. Hij was laureaat van de Speciale Juryprijs die hij moest delen met BEFORE SNOWFALL van Hisham Zaman over een jonge Iraakees zinnend op bloedwraak. Een Speciale Vermelding ten slotte was er voor het Nederlandse DE NIEUWE WERELD van Jaap van Heusden.

Het even gedurfde als speelse experiment DRIFT (foto) van de als fictieregisseur debuterende Benny Vandendriessche, die zich liet inspireren door performance-artiest Dirk Hendrixx, werd door een jury van internationale persmensen bekroond met de Fipresci-Award. In haar rapport had de jury het over "Een intuïtieve en poëtische ervaring die ons een ongemakkelijk gevoel en een onuitwisbare indruk heeft nagelaten zowel in ons verstand als in ons hart".

Als uitsmijter nog enkele tips van films die in de slotdagen van het filmfestival te zien waren. Peter Macias maakt het zijn publiek niet gemakkelijk met zijn DIMMI CHE DESTINO AVRO (My destiny). Politiechef, Giampaolo Esposito, wordt erop uitgestuurd om een ontvoerde zigeunerjongen, een Roma, op te sporen die uit een woonwagenkamp op Sardinië is verdwenen. Dat blijkt een veelomvattendere job dan eerst gedacht waardoor hij zelfs zijn bijbaantje als trainer van een zaalvoetbalploeg moet opgeven. Gaandeweg verglijdt het verhaal echter in een geënceneerde documentaire. Een bewuste stijlbreuk die de authenticiteit vergroot maar naar het einde toe een en ander in een mogelijk ontluikende romance laat verdrinken. Geen voorspelbaar slot meer wel een bijzondere kijkervaring.

Een nevensectie documentaires over de huidige condition humaine trok in Mannheim meer dan gewone aandacht. Het in Locarno al bekroonde MASTER OF THE UNIVERSE van de Duitser Marc Bauder is niets meer of minder dan een one man show van beursgoeroe Rainer Voss. Dat de interesse naar de achtergronden van de beurscrisis van 2008 nog altijd levendig is bewees de q & a na de film die meer dan een uur duurde. De kans dat dit onthutsende en openhartige relaas ooit de gewone bioscoop haalt is evenwel erg klein.

Datzelfde geldt ook voor INREALLIFE van Beeban Kidron die de manipulatie van en via het internet over de hekel haalt, meer bepaald grote spelers zoals Facebook, Twitter, Google, Yahoo, Apple etc. Elke handeling van het even wie wordt ergens in de wereld opgeslagen en gebruikt om je onbenulligheden en/of overbodige producten aan te smeren. "Het internet kent jou beter dan jij jezelf" wordt ergens gesteld, een statement dat tot nadenken stemt. Geen enkele van de hoger genoemde "spelers" werd bereid gevonden om zijn medewerking te verlenen, dan wel om bepaalde beweringen te ontcrachten.

Geschreven door ZENO CORNELIS